

9 stotis: Pirmoji bendruomenė

Pasiūlymas: dalinkis gėrybėmis su bendruomene, aukok dešimtinę...

Skaitinys Apd 2, 42–47; 4, 32–33.

Apmąstymas:

Kur yra tavo bendruomenė? Kur yra tavo broliai ir seserys?

Tau reikia jai priklausyti!

Šventoji Dvasia yra bendrystės kūrėja, sukūrusi ir pirmąją krikščionių bendruomenę. Šventoji Dvasia perkaičia ir formuoja bendruomenes. Mūsų gyvenimui su Kristumi reikalingas palaikymas, reikalinga vieta, kur galėtume susirinkti.

Taip jau du tūkstančius metų bendruomenės gimsta ir atsinaujina didžiosios Bažnyčios viduje. Jos remiasi į tris piliorius:

- Apaštalų mokymą;
- Brolišką bendravimą;
- Duonos laužymą ir maldas.

Tam, kad tavo gyvenimas su Jėzumi būtų kupinas gyvybės, užsidegimo ir uolumo, turi atrasti apaštalų mokymą. Skaityk Katalikų Bažnyčios Katekizmą – po truputį. Yra dalykų, kuriuos suprasi dabar ir kuriuos suprasi vėliau.

Duonos laužymas arba Eucharistija. Būtent iš čia kyla ištikimybė. Šitaip statoma Bažnyčia. Meilės dėka Bažnyčia tave kviečia kiekvieną savaitę švesti Eucharistiją, kurioje vienijiesi su Kristumi.

Eucharistija tai atsidavimas maldai ir broliškam bendravimui: „Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“ (Mt 18, 19) Prisijunk prie maldos grupės!

Tikroji bendrystė nėra vien tik dvasinė. Ji turi įsikūnyti tikrovėje. Krikščionis turi atsižadėti savo turimų gėrybių. Neatiduoti savo širdies turimoms gėrybėms, – tai jau gerai savaime, – bet ryžtingas pasidalijimas yra dar geriau.

Šventoji Dvasia veikia ir dabar. Ji yra tokia pat gyva, kaip ir ankstyvosios Bažnyčios laikais. Aš mačiau atsinaujinančias parapijas, nes jų tikintieji drauge su kunigais buvo visų pirma evangelistai, o ne organizatoriai.

Kurti arba atkurti mūsų bendruomenes Šventąja Dvasia

Štai keletas ženklų rodančių, kad Šventoji Dvasia veikia jūsų bendruomenėje:

1. Veikli ir tikra meilė kuria ir palaiko bendruomenę.
2. Bendruomenė egzistuoja skelbdama Evangeliją, eina sutikti kitus.
3. Bažnyčios meilė turi būti iš vidaus atsivėrusi savo mokymu.
4. Maldos ir garbinimo atmosfera.
5. Visiškas pasiruošimas Bažnyčios tarnystei. Kovojuame prieš pavyduliavimą, džiaugiamės kitų dovanomis.

6. Atleidimas yra tikras ir kyla iš širdies gelmių.
7. Dalijamasi ne vien dvasinėmis, bet ir žemiškomis gėrybėmis.
8. Mylimi šventieji, siekiama pažinti jų gyvenimą.
9. Kuo gražesnė liturgija, tuo daugiau skelbiama Evangelija, kad grožis netaptų savitiksliau.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok mane, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremok mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen